

Indeni er jeg fuld af liv

Tanker fra Birger Bergmann Jeppesen efter ti år med diagnosen Amyotrofisk Lateral Sklerose

Handicap og sygdom er et redskab til personlig udvikling. Så kategorisk kan jeg – efter 10 år med den svært invaliderende sygdom ALS – sige det. Da jeg fik diagnosen, kunne jeg ikke se det fra den synsvinkel. Jeg var rædselsslagen og kunne ikke se noget håb. Jeg anså mig ikke egnet til at leve med så mange handicap. Kunne jeg leve et værdigt liv? Det er for meget at sige, at sygdommen har givet mig flere gevinster end tab, men den har forandret mig i positiv retning.

En af psykiatriens grundlæggere, den schweiziske dybdepsykolog C. G. Jung, har skrevet:

”En sygdom er man først færdig med, når den har fået bugt med det forkert indstillede jeg. Det er ikke sygdommen, der bliver helbredt. Det er den, der helbreder os! Mennesket er sygt, men sygdommen er naturens forsøg på at helbrede det. Vi kan altså paradoksalt nok ud fra selve sygdommen lære noget om vor helbredelse.”

Jung skrev ganske vist neurose, hvor jeg har skrevet sygdom, men jeg er sikker på, at Jung tilgiver denne fortolkning.

Hvordan var mit ”Jeg” så forkert? Ja, nu er mit regnestykke jo ikke færdiggjort, så det svar lader vente på sig. Imidlertid har jeg meget at lære, bare spørg mine hjælpere! Jeg vil hellere svare generelt med et citat fra en nylig udkommet bog ”Vær Dit Eget Lys” af Svend Trier:

”Når det tilsyneladende ikke går så godt – når der er forhindringer på vejen – kan det f.eks. være et signal ▶

Af Birger Bergmann
Jeppesen
Foto: Niels Nyholm

Indeni er jeg

fuld af liv

om, at vi bør ændre vores retning, handlemåde eller holdning til tingene. Men det er ikke sikkert, at vi befinder os på det forkerte spor, blot fordi vi oplever en smule modstand. Hvis vi aldrig oplevede modgang, ville vi heller ikke udvikle vores 'åndelige muskler'."

Godt det ikke er mig

Set udefra er jeg et værre skravl. Jeg er lammét til fingerspidserne. Kan ikke tale eller spise, men får næring gennem en sonde. Men tag ikke fejl, indeni er jeg fuld af liv. Og jeg har en vigtig mission i samfundet:

Jeg lærer folk at sætte pris på det liv, de har og den frihed, de tager for givet. Når jeg triller rundt i Rosengårdscenteret, tænker folk sandsynligvis: 'Godt det ikke er mig'. Og på den måde tænker folk, at de egentlig er heldige ikke at være syge. Måske udvikler folk ligefrem medfølelse ved at se mig.

Denne medfølelse kan dog tage aparte former, som da en venlig dame gav mig et klap på hovedet. Hun syntes åbenbart, det var synd for mig, så tanken bag var god nok. Til trods for dette havde min hjælper og jeg svært ved at holde masken. Jeg er trods alt en voksen mand på over et halvt hundrede år.

Lektioner i livets skole

Al denne læren og læren af er en del af en livslang proces, hvis vigtigste princip er: "Som du sår, skal

du høste". Det er såmænd ikke så svært at forstå: Man må tage konsekvenserne af sine handlinger. Hvis jeg får for mange whisky sjusser, får jeg tømmermænd. Hvis jeg spiser sundt, vil jeg efter al sandsynlighed ikke blive så syg. Som min far altid sagde: "Smil til verden, og verden smiler til dig".

For til fulde at forstå "Som du sår, skal du høste", kommer vi ikke uden om begrebet reinkarnation. Det er den eneste logiske forklaring på al den tilsyneladende uret, der ses overalt. Børn, der får kræft. Mennesker, der kommer ud for frygtelige ulykker. Ensomhed. Disse tragedier er aldrig en straf for handlinger, vi har udført. Succes, begavelse og skønhed er heller aldrig en belønning for handlinger, vi har udført i tidligere liv. Det er blot lektioner i livets skole, der har til formål at styrke vores åndelige udvikling.

Den alt for oversete danske filosof Martinus har i 'Et brev til en syg' beskrevet det således:

"Jeg kan kun sige, at de tunge skæbner ikke er en "straf" fra Gud. Hvis lidelserne i verden kun var en straf fra Gud, således som menneskene i deres overtro og uvidenhed opfatter dem, ville det ikke være noget problem at bekæmpe sygdomme og blive rask. Det drejede sig så om at få tilgivelse. Med den kærlighed, hvormed Gud styrer universet og bringer al sin skabelse til i sit slutfacit at være til glæde og

velsignelse for levende væsener, ville han tilgive alle "syndere" og dermed fritage dem for straf."

Værdien i de små ting

Handicap kan være en hård lektie, der kræver tålmodighed og humor. Først og fremmest gør det alt så pokkers besværligt! For nogle år siden lavede jeg en liste over de ting, jeg ville gøre, hvis jeg ved et mirakel skulle blive rask:

- give min kone Jutta verdenshistoriens største krammetur
- give Armstrong baghjul i Pyrenæerne
- spise fisk på havnen i Skagen med en enkelt snaps til og nyde den søde duft af skidtfisk
- fylde munden med klistret chokolade
- barbere mig på den tid, det tager hjælperne at komme barberskum på.

Dette er samtidig en liste over det, jeg har mistet og inderligt savner. Men jeg har dog bevaret det væsentlige: Jeg kan føle, tænke og sans. Alt det, der gør mig levende. Når man, som jeg, har god tid til at iagttage, træder detaljerne tydeligere frem. Jeg har lært at se skønheden og værdien i de små ting. Endnu kan jeg ikke se universet i et sandkorn. Men måske en dag... ■

Artiklen har også været bragt som kronik i Fyens Stiftstidende, den 22. januar 2006.